

[Kjeld Olesen.]

den rapportens bemærkninger om det såkaldte grå niveau og om de tekniske muligheder, der i dag foreligger med hensyn til ikke ét, men adskillige steder at foretage et eller andet pludseligt angrebsforsøg. Vi mener, at den nuværende ordning ikke er svaret på denne udfordring.

Hvad angår de forskellige værn, rejste ministeren en række spørgsmål, som jeg ganske kort skal svare på. Ministeren spørger, om det er således, at 7.000 mand både skal forsvare Jylland og øerne. Jeg tror, ministeren selv ved, at det er det, vi mener, når det drejer sig om beredskabsstyrken. Jeg har tidligere været inde på, hvor mange vi kan sige vi egentlig har i dag i beredskabsstyrken, som øjeblikkeligt skal kunne sættes ind, uden tid til den mobilisering, der skal til i brigadesystemet, i det øjeblik et eller andet skulle ske. Hvis ministeren vil svare herpå, vil han komme ned på tal, der gør, at vi ligesom bedre kan snakke sammen, end når ministeren stiller det op på den måde, han gør: skal 7.000 mand forsvare både Jylland og øerne? Vi har sagt, vi er åbne med hensyn til at forhandle om placeringen, vi er åbne med hensyn til organisation og strukturen osv., men ministeren må for øvrigt ikke betragte beredskabsstyrken på de 7.000 mand isoleret. Jeg beder om, at man betragter den sammen med den øvrige del af forslaget om det moderne lokalforsvar, hvor der er tale om en mobiliseringshastighed, der er betydelig større end den, vi vel kan regne med i dag i brigadesystemet.

Jeg forstår ikke bemærkningerne fra ministeren om, at vi udelader styrkeantallet for søværnet. At citere mig fra førstebehandling, sidste gang vi diskuterede disse spørgsmål, kan måske være meget sjovt, men de to ting har bare ikke noget med hinanden at gøre. Her er tale om et forslag, der på ret afgørende vis for søværnets vedkommende bryder med den almindelige tænkning. Vi har gjort op, også i et par strategiske bemærkninger, hvorfor vi mener at en ændring er nødvendig, f. eks. bort fra de større fartøjstyper, hvorfor det er nødvendigt at koncentrere indsatsen omkring de danske kyster. Det betyder, at vi skal i gang med en teknisk diskussion om forskellige ting, og hvis jeg var i forsvarsministerens

bukser, så ville jeg være glad for, at der kommer et forslag fra en opposition, der ikke lægger sig fast, men som siger: her er tale om åbenhed, vi kan forhandle, vi skal ikke lade det stivne på forhånd. Det er altså det, der er formålet med det.

Det samme er tilfældet med flyvevåbnet. Vi har sagt om det antal, vi har opstillet, at vi er parat til at forhandle. Når vi snakker om standardisering, ja, så er det jo ud fra dette, at vi skal over til så få typer som overhovedet muligt, at vi, når det drejer sig om vedligeholdelse og reparation, skal have omkostningerne ned på det minimale. Men også inden for flyvevåbnet vil der naturligvis være ting, vi skal have diskuteret, f. eks. hvordan vi kan skaffe de 5.000 flere.

Vi har ikke om vort forslag sagt, at det er let at gennemføre, at der ikke er problemer forbundet med det; det er der. Vi ser disse problemer lige i øjnene, og et af de væsentlige problemer vil være spørgsmålet: kan vi skaffe de 5.000 flere? Vi mener, at det er muligt at gøre det, hvis man sætter ind på den rigtige måde. Vi har jo i forsvarskommissionen fået nedsat et udvalg med repræsentanter for undervisningsministeriet og civilundervisningen, der med al den fantasi, de kan mobilisere, skal søge at finde frem til de civile uddannelsesmuligheder, man kan give de frivillige; vi har meget begrænsede muligheder i dag. Der kan virkelig hentes noget her, og der vil også kunne hentes noget økonomisk.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt vi kan skaffe tilstrækkeligt med frivillige befalingsmænd, mener ministeren, at der nok vil være tale om for få, og når det drejer sig om øvrige officerer, mener ministeren, at der kan være tale om for mange. Der vil kunne trækkes en masse spørgsmål frem, som indebærer, at vi må sætte os hen og sammen med sagkundskaben drøfte disse ting igennem.

Når ministeren søger at pege på, at det ikke bliver billigere, er jeg uenig i den opfattelse, for det er vores mening, at dette i hvert fald ikke skal betyde en udvidelse af de økonomiske rammer. Der er tale om reduktioner, det erkender vi, på en lang række områder, men sammenlagt skulle de indebære, at vi, når det drejer sig om den økonomiske ramme, måske endda skulle have chancen for en indsnævring i forhold til nu.